

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 186/2021-68

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], zastúpených advokátskou kanceláriou Lansky, Ganzger & Partner Rechtsanwälte, spol. s r. o., Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO 36 851 710, v mene ktorej koná advokát JUDr. Martin Jacko, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 10 Co 21/2020-1975 z 18. septembra 2020 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **prijíma** na ďalšie konanie v celom rozsahu.
2. Vykonateľnosť uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 10 Co 21/2020-1975 z 18. septembra 2020 **odkladá** do právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci samej.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 20. októbra 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ 1“) vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 14 bodu 1 Prílohy č. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach (ďalej len „pakt“) uznesením Krajského súdu v Bratislave

(ďalej len „krajský súd“) č. k. 10 Co 21/2020-1975 z 18. septembra 2020 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Ústavná sťažnosť bola vedená pod sp. zn. Rvp 2412/2020.

V rovnaký deň bola ústavnému súdu doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ 2“, spolu aj „sťažovatelia“), ktorou namietal porušenie tých istých základných práv podľa ústavy a listiny, práv podľa dohovoru a paktu totožným uznesením krajského súdu. Uvedená ústavná sťažnosť bola vedená pod sp. zn. Rvp 2413/2020.

Ústavný súd s prihliadnutím na obsah oboch ústavných sťažností sťažovateľov ich uznesením č. k. PLs. ÚS 63/2020 z 18. novembra 2020 spojil na spoločné konanie ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2412/2020.

2. Sťažovatelia v ústavných sťažnostiach navrhli, aby ústavný súd vyslovil porušenie v nich označených práv, zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

Podľa § 129 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažovatelia navrhli odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia, čo odôvodnili hroziacou závažnou ujmom spočívajúcou v nemožnosti zúčastniť sa v procesnej pozícii intervenientov odvolacieho konania, a tak uplatňovať procesné prostriedky na ochranu svojich práv.

3. Sťažovateľ 1 a sťažovateľ 2 podali proti sudkyňi spravodajkyňi námietku zaujatosti. O oboch námietkach ústavný súd rozhodol uzneseniami č. k. III. ÚS 18/2021 z 27. januára 2021 a č. k. III. ÚS 126/2021 zo 4. februára 2021 tak, že Jana Laššáková (sudkyňa spravodajkyňa) nie je vylúčená z konania a rozhodovania v predmetnej veci.

4. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia boli spoločníkmi, konateľmi, konkurznými veriteľmi, zmenkovými ručiteľmi a členmi veriteľského výboru úpadcu [REDAKOVANÉ], v konkurze (ďalej len „úpadca“). Sťažovatelia oznámili vstup do konania ako intervenienti v právnej veci správcu úpadcu proti Slovenskej republike o náhradu škody spôsobenej orgánmi verejnej moci.

Zároveň z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že Okresný súd Bratislava I medzitýmnym rozsudkom č. k. 16 C 287/2009-831 zo 7. marca 2013 rozhodol, že je daná zodpovednosť žalovanej za škodu spôsobenú žalobcovi nesprávnym úradným postupom orgánov štátu tým, že o sume nároku na náhradu škody a o trovách konania rozhodne v konečnom rozsudku, a krajský súd rozsudkom č. k. 2 Co 287/2013 zo 14. augusta 2013 tento rozsudok potvrdil. Ústavný súd nálezom č. k. II. ÚS 145/2019-124 z 30. januára 2020 rozsudok krajského súdu, ktorým bol potvrdený medzitýmny prvoinštančný rozsudok, zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, ktoré dosiaľ nie je ukončené.

Posledné pojednávanie v danom konaní bolo odročené z dôvodu oznámenia o vstupe intervenientov do konania.

5. Krajský súd napadnutým uznesením rozhodol, že vstup sťažovateľov ako intervenientov na strane žalobcu je neprípustný.

6. Sťažovatelia napadnuté uznesenie považujú za arbitrárne a nepreskúmateľné. Podľa názoru sťažovateľov ich oznámenia o vstupe do konania neboli identické s oznámením o vstupe do konania intervenienta [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], ktorý je len v pozícii konkurzného veriteľa úpadcu. Sťažovatelia porušenie práv odôvodnili tým, že „Krajský súd právny záujem Sťažovateľa na konaní posudzoval iba z hľadiska postavenia Sťažovateľa ako konkurzného veriteľa a nevyjadril sa ku postaveniu Sťažovateľa ako spoločníka Úpadcu (a z toho vyplývajúceho práva na likvidačnom zostatku), konateľa Úpadcu a k postaveniu Sťažovateľa ako zmenkového ručiteľa.“.

Sťažovatelia sú presvedčení, že ich právny záujem v právnej veci je jednoznačne daný tým, že „V prípade neúspechu v danom konaní bude Sťažovateľ ako fyzická osoba priamo zasiahnutý do hmotnoprávnej sféry tým, že bude znášať plnenie voči veriteľovi Úpadcu – spoločnosti [REDACTED] [REDACTED] namiesto Úpadcu z dôvodu ručenia zo zmenky. Rovnako v prípade úspechu v danom konaní bude Sťažovateľ priamo zasiahnutý do hmotnoprávnej sféry tým, že nebude znášať plnenie voči veriteľovi Úpadcu - spoločnosti [REDACTED]...“.

7. K porušeniu práva vyjadriť sa k všetkým vykonávaným dôkazom (čl. 48 ods. 2 ústavy) sťažovatelia uviedli: „Sťažovateľovi nebolo oznámené, že začalo konanie o prípustnosti intervenienta, nebola mu dodatočne poskytnutá možnosť dodatočnej príležitosti preukázať svoj právny záujem a tiež právo vyjadriť sa k nesúhlasnému stanovisku žalovaného... Sťažovateľovi súčasne nebolo doručené napadnuté uznesenie. Sťažovateľ sa o napadnutom uznesení dozvedel iba prostredníctvom Žalobcu.“

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Ústavný súd zistil, že sú splnené všetky ústavné a zákonné predpoklady na prijatie ústavnej sťažnosti sťažovateľov na ďalšie konanie v celom rozsahu, pričom otázku opodstatnenosti tvrdení v nej obsiahnutých bude potrebné posúdiť v konaní vo veci samej, a preto ústavnú sťažnosť prijal na ďalšie konanie (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

10. Sťažovatelia zároveň požadovali, aby ústavný súd dočasným opatrením odložil vykonateľnosť právoplatného uznesenia krajského súdu.

11. Podľa § 129 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak by právnymi následkami napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu hrozila závažná ujma a odloženie vykonateľnosti nie je v rozpore s verejným záujmom.

Podľa § 131 ods. 1 zákona o ústavnom súde odklad vykonateľnosti aj dočasné opatrenie zanikajú najneskoršie právoplatnosťou rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej, ak ústavný súd nerozhodne o ich skoršom zrušení.

12. Zo znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že odloženie vykonateľnosti je možné len pri takých rozhodnutiach (vrátane opatrení a iných zásahov), kde závažná ujma hrozí právnymi následkami, ktoré sú s nimi spojené.

Ústavný súd preskúmal návrh sťažovateľov na odklad vykonateľnosti uznesenia krajského súdu a dospel k záveru, že je opodstatnený. Tento návrh spĺňa všetky podmienky ustanovené v § 129 zákona o ústavnom súde, a preto ich návrhu vyhovel.

Vychádzajúc z už uvedeného, ústavný súd odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia do právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej v konaní o tejto ústavnej sťažnosti (bod 2 výroku uznesenia).

Poučenie: *Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.*

V Košiciach 15. apríla 2021

Peter Molnár
predseda senátu